

О. КОСТЕНКО, провідний лікар-епізоотолог
Новокаховська міська державна лікарня ветмедицини Херсонської обл.

І таке буває...

На березі Дніпра, неподалік Нової Каховки, ніби сховалась в очеретах справжня перлина української природи – качкорозплідник «Підступний». За своєю структурою він прирівнюється до заповідних територій та перебуває в підпорядкуванні організації УТМР. Розплідник спеціалізується на розведенні диких качок, яких періодично, з досягненням певного віку, випускають у природу.

Крім того, нині тут проживає 2 павичі, 8 нутрій та 5 декоративних бенгальських курочок.

Розповім про один досить неординарний випадок, який трапився минулого року.

Наприкінці весни, обходячи угіддя, егері та мисливці знайшли дику свиню, яка застрягла задньою ногою в бракон'єрській пастці. Звільнили та забрали до качкорозплідника, щоб вона там одужала. Оглянувши її більш детально вже на місці, мисливці помітили, що пошкоджена частина тіла не функціонує та

надміру кровоточить. Негайно було повідомлено про це фахівців Новокаховської міської державної лікарні ветмедицини, і через годину розпочалась операція.

Хвору кінцівку довелося ампутувати майже в польових умовах за мінімального набору інструментів та препаратів. На щастя, все пройшло вдало. Свинка вижила, почала потроху одужувати, але на ноги ледь спиналася. Прогнозувати її подальшу долю було важко.

Кілька місяців прожила в качкорозпліднику. Для неї зробили окрему загородку, годували, піклувалися, проте вона, як і раніше, рідко вставала.

У серпні, в черговий раз оглядаючи мисливські території, егері та мисливці виявили нову «знахідку» – у зрощувальному каналі помітили чотирьох маленьких диких поросят. Самостійно вилізти з рову вони не могли, адже були надто знесилені, голодні. Чоловіки вирішили і їх забрати до розплідника, аби трохи підгодувати та згодом випустити на волю.

Поросят тимчасово помістили до вольтера з хворою свинкою. І тут сталося те, чого навіть передбачити ніхто не міг. Вона підвелася, підійшла до поросят, спокійно обнюхала їх, і тварини відразу стали однією сім'єю. «Старша сестра» почала турбуватися про менших, допомагала освоюватися в новому помешканні, захищала. Незважаючи на відсутність кінцівки, майже не лягала, весь час проводила біля малечі, тобто, можна сказати, цілком реабілітувалася.

Через кілька місяців, коли поросята підросли, їх випустили на волю. «Піклувальниця» також пошкандибала за ними.

Відтоді дикі свині навідується до качкорозплідника і майже не бояться людей. А їх рятівники сподіваються, що незабаром «тринога» свинка знайде пару та прийде погостювати не тільки із чотирма своїми вихованцями, а й з власним смугастим виводком. ☺

В. ШКРИБЕЙ, приватний лікар, Гоцанський район Рівненської області

Неочікуване

Ветеринарна практика досить часто вимагає від фахівців прийняття непередбачуваних та негайних рішень.

Трапився зі мною один випадок в с. Садове при проведенні кастрації жеребця. Оглянувши тварину і не помітивши жодних відхилень від норми, я вирішив приступити до роботи. Після повалу, обробки операційного поля і знеболення я за всіма правилами хірургії розпочав кастрацію. Коли дістав сім'яники і наложив щипці Занда, мене вразило побачене – з правого пахового кільця почали випадати петлі кишок.

Це був шок, у голові промайнули всі ринкові ціни вартості коня. Оце, думаю, випадок!

Негайно руками зафіксував петлі кишок і почав вправляти їх у черевну порожнину через пахове кільце з надією на те, що воно звужиться. Через деякий час дійсно відчув, що пахове кільце затискає мою руку, тоді легенько, поступово почав її

втягувати. Звільнивши руку, я радісно спостерігав, як закривається пахове кільце. Тоді з полегшенням завершив операцію. Тепер, коли буваю в с. Садове, із задоволенням пригощаю коня солоденьким.

Даний випадок свідчить про індивідуальну чутливість тварин до окремих препаратів, адже я не один раз вдавався до такої методики. Тож ветеринарний лікар завжди зобов'язаний бути готовим до неочікуваного. ☺

